

Per Stig Møller (KF):

Jeg skal med det samme tilkendegive, at hvad jeg her siger og giver som stemmeforklaring, siges både på det konservative folkepartis og på centrum-demokraternes vegne.

I de snart mange debatter, der har været om vold mod børn og revselsesret, har vi tydeligt understreget, at vi for det første ikke kan acceptere vold mod børn, og for det andet, at vi ikke kan acceptere, at staten skal blande sig på familiens område. Staten og familien kommer dog i karambolage, når der udøves vold i familien, hvad enten det er over for ægtefællen eller over for barnet. Det siger straffeloven og for barnets vedkommende bistandslovens § 20. Almindelig revselse falder således ikke ind under voldsbegrebet. Domstolenes forhold til revselse har jeg f.eks. ønsket straffelovrådets bemærkninger til. Men under alle omstændigheder: vold er intet tilladeligt middel i forholdet mellem mennesker, og det er alene volden mod børn, fysisk såvel som psykisk, dette forslag om ændring af myndighedsloven drejer sig om.

Netop fordi der under førstebehandlingen var nogen uklarhed om forslagens rækkevidde, har vi i de politiske drøftelser beskæftiget os med omfanget af denne nye paragraf. Som det fremgår af betænkningen, er der nu skabt den fornødne klarhed. Lovforslaget tilsigter ikke nogen ændring af domstolenes praksis i sager om forældres vold mod børn. Hvor der er tale om vold, skal straffelovens bestemmelser fortsat gælde. Lovforslaget udvider ikke det område, der allerede er omfattet af bistandsloven. Det vil sige, at lovforslaget ikke blander staten mere ind i familiens liv, end tilfældet allerede er.

Når det forholder sig sådan, og når vi ikke vil acceptere vold mod børn, skulle vi kunne stemme for lovforslaget. Men på den anden side er der tale om en lovparagraf uden nogen sanktionsbestemmelse, ifald den overtrædes. Det er udelukkende en tilkendegivelse af, at lovgivningsmagten tager afstand fra voldsanvendelse i børneopdragelsen. Derfor er der tale om en af de holdningsparagraffer, lovene skal rumme så få af som overhovedet muligt. Det vigtigste ved forslaget er den bebudede oplysningskampagne.

Da vi helst ser sådanne forslag ude af lovgivningen, kan vi alligevel ikke stemme for. Og da vi samtidig ønsker statsmagten holdt

uden for familiens område, selv om den altså ikke kommer yderligere ind med dette forslag, finder vi det rigtigst hverken at stemme for eller imod forslaget.

Vi har ikke noget imod indholdet, således som det er beskrevet i betænkningen, men finder forslaget opfyldt af de gældende bestemmelser i straffeloven og bistandsloven og kan derfor ikke stemme imod. Det ville kunne misforstås som en tilslutning til den vold, vi søger at forhindre gennem de nævnte love. Vi tror derfor, at den rigtigste tilkendegivelse efter denne stemmeforklaring er at undlade at stemme ved forslagens tredje behandling.

Ønsker et flertal denne bestemmelse indsat, respekterer vi ønsket ud fra den forståelse af forslaget, vi har gjort rede for. Er et flertal imod, har vi hermed forklaret, at det ikke betyder, at vi ikke kan sondre mellem vold og revselse.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Venstre er naturligvis imod vold på enhver måde og til enhver tid, hvad enten denne vold retter sig mod voksne eller mod børn. Men vold mod børn vil i en straffesag naturligvis være en skærpene omstændighed med deraf følgende strengere straf. Derfor er vold – også vold mod børn – naturligvis kriminaliseret i straffeloven. Det er dér, den slags hører hjemme, og jeg går ud fra, at forslagsstillerne ikke ønsker at ændre på dette.

Venstre har i sidste samling været med til at vedtage et beslutningsforslag om bekæmpelse af vold ud fra det synspunkt, at erfaringerne viser, at straf alene ikke løser problemerne. Det kan da godt være, at vi skal have strengere straffe for vold, at vi skal bruge flere ressourcer på oplysning i kampen mod volden, men det er under alle omstændigheder ikke et spørgsmål, der hører hjemme i myndighedsloven, og det er ikke et spørgsmål, der har med børneopdragelse at gøre. Vold er og bliver en forbrydelse.

Forslagsstillerne har i bemærkningerne skrevet, at der ikke tilsigtes nogen ændring med dette lovforslag. Det er altså i bedste fald overflødig. Derfor kan venstres folketingsgruppe ikke medvirke til forslaget; venstres folketingsgruppe vil undlade at stemme.

Personlig skal jeg meddele, at jeg stemmer imod forslaget, hvor stor en modstander jeg end er af børnevold, og hvor rystet jeg end